

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.641 van 1 december 2011
in de zaak A. 201.702/X-14.794.**

In zake : Geert VANDERMEEREN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Frederick Bruloot
 kantoor houdend te 9052 GENT
 Bollebergen 2A bus 20
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de gemeente PITTEM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Van Heuven
 kantoor houdend te 8500 KORTRIJK
 President Kennedypark 6/24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 12 september 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Pittem dd. 2 maart 2011 (...) houdende de intrekking van de beslissing van hetzelfde Schepencollege dd. 5 mei 2010 tot toekenning van een stedenbouwkundige vergunning (...) tot het bouwen van een meergezinswoning na het slopen van de bestaande woning (...)” te Pittem, Kauwstraat 5, kadastraal bekend sectie A, nrs. 1201/e, 1203/d en 1203/e.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 oktober 2011.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Isabelle Verhelle, die loco advocaat Frederick Bruloot verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Karel-Jan Vandormael, die loco advocaat Dirk Van Heuven verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 8 januari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoeker bij de verwerende partij een aanvraag in tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het “slopen van een woning en het bouwen van een meergezinswoning” op een terrein gelegen te Pittem, Kauwstraat 5, kadastraal bekend sectie A, nrs. 1201/e, 1203/d en 1203/e.

4. Op 5 mei 2010 wordt de gevraagde vergunning verleend.

5. Op 2 maart 2011 trekt de verwerende partij de verleende vergunning in, stellende dat zij haar beslissing “heeft gebaseerd op basis van foutieve gegevens van de ingediende aanvraag”. Dit is het bestreden besluit.

Met een brief van 31 maart 2011 wordt de verzoeker in kennis gesteld van de intrekingsbeslissing.

6. Met aangetekende brieven van 7 april 2011 dient de verzoeker bij de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen en bij de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand een “klacht algemeen bestuurlijk toezicht” in. Tezelfdertijd wordt ook de verwerende partij aangemaand om de genomen intrekingsbeslissing weer in te trekken.

7. Met een brief van 14 juli 2011 antwoordt de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand dat hij niet zal optreden tegen de vermeende intrekingsbeslissing en wijst hij de verzoeker op de mogelijkheid om de beslissing van de verwerende partij aan te vechten bij de Raad van State “zo aan de geldende regels van ontvankelijkheid kan worden voldaan”.

8. Met een aangetekend schrijven van 5 september 2011 tekent de verzoeker hoger beroep aan bij de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen “tegen de (stilzwijgende) weigering van het College van Burgemeester en Schepenen (...) van de gemeente Pittem m.b.t. de vergunningsaanvraag (...) voor het bouwen van een meergezinswoning na slopen bestaande woning gelegen te Pittem, Kauwstraat 5”.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

Standpunten van de partijen

9. In het verzoekschrift stelt de verzoeker wat de ontvankelijkheid betreft, dat de verwerende partij, “door in de intrekingsbeslissing zelf Uw Raad aan te duiden als bevoegde instantie voor het bestrijden ervan”, te kennen geeft dat volgens haar de intrekking niet is te aanzien als (impliciete) weigering van de gevraagde vergunning, “zulks (...) de bevoegdheid van de Deputatie in het raam van een administratief beroep afwijzend”. Bovendien heeft de Raad voor Vergunningsbetwistingen geen materiële bevoegdheid om kennis te nemen van

beslissingen (uitdrukkelijke of stilzwijgende) die niet (in laatste administratieve aanleg) door de deputatie werden genomen.

10. De verwerende partij werpt in de nota op dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van de door de verzoeker ingeleide vordering. Enkel de Raad voor Vergunningsbetwistingen is bevoegd, “en dan nog enkel na uitputting van het bestuurlijk beroep bij de deputatie”.

Beoordeling

11. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat, na de vergunningsaanvraag op 8 januari 2010, aan de verzoeker op 5 mei 2010 door de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning werd verleend, die evenwel door de verwerende partij bij besluit van 2 maart 2011 werd ingetrokken, omdat de eerste beslissing was “gebaseerd op basis van foutieve gegevens van de ingediende aanvraag”.

12. Met het besluit van 15 mei 2009 van de Vlaamse regering houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening worden de bepalingen van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van artikel 90bis van het bosdecreet van 13 juni 1990 gecoördineerd. De coördinatie draagt als opschrift “Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening” (hierna: VCRO).

De coördinatie, en derhalve de VCRO, is in werking getreden op 1 september 2009.

Luidens artikel 4.8.1. VCRO is thans de Raad voor Vergunningsbetwistingen als administratief rechtscollege bevoegd om zich uit te spreken over “vergunningsbeslissingen ..., genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning”. Ook de beslissingen tot intrekking van een stedenbouwkundige vergunning, ongeacht de vraag of deze al dan niet als impliciete weigeringsbeslissingen moeten worden beschouwd, moeten, net zoals de vergunningsbeslissing zelf, onder de beslissingen bedoeld in deze bepaling worden begrepen. Bijgevolg beschikt de

Raad van State niet over de rechtsmacht om over de voorliggende vordering uitspraak te doen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een december 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	Kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens